

Τιμᾶται Λεπτῶν 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τιμᾶται Λεπτῶν 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Ἐν Ἀθήναις, 25 Μαρτίου 1893.

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 50

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις » 8.50
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ῥωσσίᾳ ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΡΟΙΣΟΣ, μυθιστορία Καρόλου Μερουβέλ,
(μετὰ εἰκόνων). — ΚΟΜΗΤΕΣΣΑ ΔΕΛΑΣΣΕΡ, μυθιστορία Αἰμιλίου
Ρισβούργ. — Ἰουλίου Μερύ: Ο ΠΟΝΤΙΟΣ ΠΙΛΑΤΟΣ.
(τέλος).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΓΕΤΕΙΟΥ ΑΡΙΘ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς
τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΛΕΚΤῶΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ-
ΤΩΝ, εἰς Ἀθήνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν,
γραμματοσήμων, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων,
συναλλαγμάτων κτλ. κτλ.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΡΟΙΣΟΣ

Μυθιστορία ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Οἱ Ροζενδάλ.

[Συνέχεια]

Ἡ Γερμανὴ ὀπισθοδρόμησεν ἐξ ἐκπλά-
ξεως.

Ταχέως ὅμως ἤρξατο ἐθιζομένη τῇ εὐ-
δαίμονι ζωῇ.

Καὶ ἐπελήφθη τῆς σκηνῆς τοῦ κήπου τοῦ
Φάουστ καὶ μετὰ τῆς φιλαρεσκείας τῶν γυ-
ναικῶν, αἵτινες γνωρίζουσιν ὅτι εἶναι ὠραῖαι
καὶ θέλουσι νὰ φαίνωνται τοιαῦται, ἐδοκί-
μασε τὰ κοσμήματα ἐκείνα, ἀντάξια ἀλη-
θῶς ἡγεμονίδος.

Εἰς τὸ παρακείμενον τῷ θαλάμῳ καλλω-
πιστήριον ὑπῆρχον πανθ' ὅσα ἠδύναντο νὰ
πληρώσωσι τοὺς πόθους κομψῆς γυναικός.
Μετὰ μίαν ὥραν ἡ Γερμανὴ Ραβού ἡ πτωχὴ
τῆς προτεράϊας εἶχε τελείως μεταμορφωθῇ.

Ὁ Ραβού, οὕτινος ἡ ἀπελπισία ἦν εἰς
τὸ ἔπακρον, δυσκόλως θὰ τὴν ἀνεγνώριζεν.

Ἡ ξανθὴ αὐτῆς κόμη κυματίζουσα ἀπε-
τέλει στέμμα ἐπὶ τῆς ὠχρᾶς ἐκείνης κεφα-
λῆς. Οἱ γαλανοὶ ὀφθαλμοὶ τῆς ἔτι μᾶλλον
ἀπήστραπτον, τὸ δὲ ἀνάστημά τῆς καθι-
στατο κομψότερον ἐν τῇ ἐξ ὀλοσηρικοῦ ἐσθῆ-
τι, ἣν ἐξέλεξεν. Οἱ πόδες τῆς ἐφαίνοντο μι-
κρότεροι ἐντὸς τῶν πολυτελῶν σουλτανικῶν
ἐμβάδων.

Ἐν τούτοις δὲν ἠδύναντο νὰ ἐξαλείψῃ ἐκ
τῆς μνήμης τῆς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ ταλαι-
πύρου ἀνδρός, ὅστις ὑπῆρξεν ὁ σύντροφος
τῆς πενίας τῆς καὶ ὅστις ὑπεστήριξεν αὐτὴν
δι' ὅλου αὐτοῦ τοῦ θέρους.

Τί νὰ ἔπραττεν ἐκεῖνος ἀρὰ γε; Πῶς θὰ
υφίστατο τὸ πλήγμα, ὅπερ αὕτη κατήνεγ-
κεν αὐτῷ; Θὰ εἶχε τὴν δύναμιν νὰ λησμο-
νήσῃ τὴν ἀναξίαν γυναῖκα, ἥτις τόσον
σκληρῶς τὸν προέδωκε;

Τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ ἐμέμφετο ἐαυτῆς καὶ αὐ-
στηρῶς ἐκρίνετο.

Ἡ διαγωγὴ τῆς ἦν ἀνανδρός!

Παρεβίαζε πάντας τοὺς ὄρκους τῆς.

Ἡ περὶ αὐτὴν πολυτέλεια ἐνεποίει αὐτῇ
αἰσχύνην καὶ ὄνειδος.

Ἄν τῇ ἦτο δυνατόν νὰ ὑποχωρήσῃ,
παρὰ τὴν γοητείαν τοῦ παρόντος καὶ τὸν
πειρασμὸν τῆς Ἑδῆς ἐκείνης, θὰ ὀπισθο-
δρόμει ἴσως πλὴν τὸ κακὸν ἦν ἀνεπανόρ-
θωτον.

Ἄλλως τε ἐπὶ μικρὸν διήρκεσεν ἡ μετα-
μέλεια αὕτη.

Ὁ παρασύρας αὐτὴν εἰς τὴν πτώσιν ἦτο
πανίσχυρος καὶ εὐρύς.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐμέμφετο ἐκυτὴν διὰ
τὴν ἀπιστίαν τῆς πρὸς τὸν ἄνθρωπον, μεθ'
οὗ ἐκσυζῶς συνεδέθη, ἡ θύρα τοῦ δωματίου
ἠνεώχθη καὶ ἡ Ρόζα ἐφάνη δειλῶς.

— Ὁ κύριος βαρόνος ζητεῖ τὴν ἄδειαν
νὰ σᾶς ἐπισκεφθῇ, εἶπεν.

Ἡ καρδίᾳ τῆς Γερμανῆς ἀνεσκιρτήσεν ἐν
τῷ στήθει τῆς.

Ὁ Μάξιμος εἰσῆλθε καὶ τὸ πᾶν ἐλησμο-
νήθη.

Ἀναμνηρρήτως ἡ Γερμανὴ ἠγάπη.

Ἡ εὐδαιμονία δὲν περιγράφεται. Οἱ εὐ-
τυχεῖς ἄνθρωποι, ὡς οἱ εἰρηνικοὶ λαοί, δὲν
ἔχουσιν ἱστορίαν.

Αἱ ψυχὴ τοῦ Μάξιμου καὶ τῆς Γερμα-
νῆς ἦσαν προσωρισμέναι ἡ μὲν διὰ τὴν δέ.

Ὁ βαρόνος ἐξέφρασεν ἐνθέρμως τὸν ἔρωτά
του.

ᾠμίλησε μετὰ περιπαθείας περὶ τῆς εὐ-
τυχίας, ἣν εὗρισκε παρὰ τῇ Γερμανῇ, τῇ
γυναικὶ τῶν ὀνείρων του.

— Θὰ εἶδα τὸ ἥμισυ τῆς ζωῆς μου διὰ
σέ, εἶπεν αὐτῇ.

Καὶ προσέθηκεν ἐναγκαλιζόμενος αὐτήν:

— Θὰ σέ ἀποκρύψω ἀπὸ πάντα τὰ βλέμ-
ματα. Ὅλοι γνωρίζουν τὸν πλοῦτόν μου·
οὐδεὶς θὰ γνωρίσῃ τὴν εὐτυχίαν μου.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ὁ Ραβού ἐπανήρ-
χετο εἰς τὴν κενὴν οἰκίαν του, ἡ δὲ μαρμη-
ρία Ἀρτάν ἐδέχετο ἐκ τῶν χειρῶν τῆς Μερ-
σεδῆς τὸ τηλεγράφημα, ὅπερ ἀνήγγελεν αὐτῇ
τὴν ἐπάνοδον τοῦ συζύγου τῆς.

Γ'

Ὅτε τὴν ἐπιούσαν ὁ Μάξιμος ἐπανήρ-
χετο εἰς Παρίσιους, ἦν περιχαρὴς καὶ εἰς
ἄκρον εὐχαριστημένος.

Ἐβλεπε τὰ πάντα πρὸ τῶν ποδῶν του,
ἀνθρώπους καὶ πράγματα, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν
αὐτοῦ καὶ τὴν θέλησιν.

Κατεῖχε τὰ πάντα, ὑγιάν, ἰσχύν, εὐ-
φυΐαν καὶ ἔρωτα.

Πλὴν τούτου ἦν κάτοχος περιουσίας βα-
σιλικῆς, πλέον ἢ βασιλικῆς, κυριάρχου, κα-
θιστώσης αὐτὸν ἰσχυρότερον μεγάλου βαρό-
νου τοῦ μεσαιῶνος.

Τὸ ὄνομά του ἀπήστραπτεν ἄνευ ἀντι-
ζήλου.

Ἦτο γνωστός εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ἀπὸ
τοῦ Πεκίνου μέχρι τῆς νέας Γόρκης, ἀπὸ
τοῦ Λονδίνου μέχρι τοῦ Σίδνεϋ.

Οἱ Ροζενδάλ ἦσαν οἱ ἰσχυρότεροι κεφα-
λαιῶχοι τῆς ὑδρογείου.

Τὰ κράτη, οἱ ἡγεμόνες συνεβάλλοντο μετ'
αὐτῶν, εἰς τὰς τοιαύτας δὲ διαπραγματεῦ-
σεις, καθ' ἃς οἱ μὲν ἐζήτουν, οἱ δὲ παρεῖχον
ἡ ἡρᾶντο κατὰ τὸ δοκοῦν, δὲν ἦσαν οἱ
ἡγεμόνες οἱ τηροῦντες ὑψηλότερον τὴν κε-
φαλὴν.

Εἰς οὐδεμίαν δὲ ἀνῆκον ἐθνικότητα!

Διὰ τοὺς βασιλεῖς τούτους τῶν κεφα-

λαίων τὸ σύμπαν εἶναι ἡ πατρίς, ἢ μᾶλλον πάσης πατρίδος κατισχύουσιν.

Πανταχοῦ ἔχουσι πρακτορεῖα, εἰς Βιέννην, εἰς Λονδῖνον, εἰς Βερολῖνον, εἰς Ὀδησσόν, εἰς τὰς Ἰνδίας, εἰς πάσας τὰς μεγάλας ἀποικίας.

Ἄν ἔχουσιν ἐχθρόν, δύνανται νὰ καταδιώξωσι καὶ νὰ κατασυντρίψωσιν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέχρι τοῦ ἄλλου πέρατος τοῦ κόσμου.

Οὐδεμίαν ἐφοβούντο ἐπανάστασιν!

Τὰ πλούτη αὐτῶν, κοσμοπολιτικὰ ὄντα, κατισχύουσι τῶν συμβαμάτων.

Αὐτοὶ δὲ οὗτοι φυλάσσονται κάλλιον καὶ αὐτοκράτορες.

Τὰ γραφεῖά των βρίθουσιν ὑπαλλήλων· τὰ μέγαρά των πληροῦνται θαλαμηπόλων ἀφοσιωμένων, ὡς μὴ δυναμένων νὰ ὑπηρετήσωσι πλουσιωτέρους κυρίους.

Τὴν πρωίαν ἐκείνην ἰδίως ὁ Μάξιμος, ὁ κληρονόμος τοῦ διασήμευ ὀνόματος τῶν Ροζενδάλ, ἐθεώρει ἐαυτὸν ἀπολύτως εὐτυχῇ.

Οὐδὲν τῷ ἔλειπεν.

Ἐτρίβε τὰς χεῖρας ἀναλογιζόμενος τὸν θησαυρόν, ὃν ἀνεκάλυψε καὶ οὐτινος ἐγένετο κάτοχος.

Ἡ Γερμανὴ τῷ ἐφαίνετο ἀληθῶς ἡ θελκτικώτερα γυνὴ τοῦ κόσμου.

Πνεῦμα διακεκριμένον, ψυχὴ τρυφερά, λεπτή καὶ ἀριστοκρατικὴ μορφή καθίστων αὐτὴν ἐρωμένην τελείαν, ἣν εὐνοούμενός τις τῆς τύχης δύναται νὰ ποθήσῃ.

Καὶ ὁ ἵππος τοῦ ἔτρεχε καλπάζων διὰ τῶν ὁδῶν τοῦ Πασσού.

Ἦτο ἡ δεκάτῃ τῆς πρωίας ὥρα, ὅτε εἰσῆλθε διὰ τῆς μεγάλης θύρας τοῦ μεγάρου Ροζενδάλ, τῆς εὐρισκομένης ἐπὶ τῆς λεωφόρου τοῦ Ἀγίου Ὁνωρίου.

Οἱ ὑπηρεταὶ περιδεῖς ἀπεμακρύνοντο κατὰ τὴν διάβασιν αὐτοῦ.

Οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ τῷ ἀναγγείλῃ τὴν φοβεράν εἰδήσιν.

Ἄλλ' οὗτος εὐκόλως ἠννόησεν αὐτήν, πλήξασαν αὐτὸν ὡς κεραυνός.

Δύο ὄντα ἡγάπα πραγματικῶς ἐν τῷ βίῳ του, τὸν πατέρα του καὶ τὴν Γερμανήν.

Μετέβη παρὰ τῇ μαρκησίᾳ Ἀρτάν, ἣτις ἀπεκάλυψεν αὐτῷ ὅλην τὴν ἀλήθειαν.

Βιαία καὶ ὑπόκωφος ὀργὴ κατέλαβεν αὐτόν.

Εἰς ἐτόλμησε νὰ φέρῃ τὴν χεῖρα κατὰ τοῦ Ζάμ Ροζενδάλ, χωρὶς νὰ ὀπισθοδρομήσῃ πρὸ τῆς μεγαλειότητος τοῦ χρήματος.

Καὶ ὁ ἀνὴρ οὗτος ἦν ὁ μαρκήσιος Ἀρτάν.

᾿Ωμοσε νὰ ἐκδικηθῇ, δὲν ἀπεκάλυψεν ὅμως τοὺς σκοπούς του τῇ μαρκησίᾳ.

Οὐδὲν ἄλλως τὸ ἐπέειγεν.

Ὅταν ἔχῃ τις τὴν ἰσχύν, δύναται νὰ ἔχῃ ὑπομονήν.

Ἐπὶ ῥῆε σκληρὸν δι' αὐτὸν τὸ πρᾶγμα· ἀλλ' ἡ ψυχὴ τοῦ Μαξίμου ἦν τοιαύτη, ὥστε νὰ δύναται νὰ ὑποστῇ τὰς βιαιοτέρας πλήξεις. Ἐπὶ πλέον δὲ τὴν θλίψιν αὐτοῦ διεσκέδαζον αἱ ἱκανοποιήσεις τῆς ἀλαζονείας.

Ἀπὸ διαδόχου τοῦ χρυσοῦ ἐκείνου στέμματος καθίστατο ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἀναμφισβήτητος ἀρχηγὸς δυναστείας πανισχύρου.

Τοῦ λοιποῦ θὰ διηύθυνε μόνος καὶ ἄνευ ἐξελέγξεως τὴν κολοσιαιάν ἐκείνην περιουσίαν, ἥς τὰ εἰσοδήματα εἶναι μεγαλείτερα καὶ τῶν θησαυρῶν τοῦ πλουσιωτέρου πρίγκηπος. Διέταξε περίλαμπρον κηδεῖαν, διένειμεν εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν Παρισίων ποσὰ ὑπερβολικὰ δι' ἄλλους, ἅτινα ὅμως ἐξερχόμενα τοῦ χρηματοκιβωτίου του εἶχον ἀξίαν δηναρίου ἢ ὀβολοῦ, καὶ τὸ πᾶν ἐπανήλθεν ἐν τῇ συνήθει τάξει.

Παρατηρήθη ὅμως εἰς αὐτὸν αἰφνιδία μεταβολή.

Τὸ τραῦμα ὅπερ ἐτίτρωσκε συγχρόνως τὴν τε στοργὴν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν αὐτοῦ κατέστησεν αὐτὸν ψυχρότερον καὶ σκληρότερον ἢ πρότερον.

Ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἄνδρας ἐφέρετο μετὰ μεγαλαυχίας καὶ τραχύτητος σχεδὸν ὕβριστικῶν, μετὰ τῶν γυναικῶν δὲ συμπεριφερέτο μετὰ εὐγενοῦς καὶ ψυχρᾶς ἀδιαφορίας, ἐμβαλλούσης αὐτὰς εἰς ἀμηχανίαν.

Ἀνέγνωσε πολλάκις καὶ ἐξετέλεσε τὴν διαθήκην τοῦ πατρός του, κατεφρόνησε τοὺς ἄνδρας καὶ ἀπεστράφη τὰς γυναῖκας, αἵτινες ἐξεπλάγησαν διὰ τοῦτο.

Ἄν αὗται ἐγίνωσκον τὸ μυστήριον τῆς ζωῆς του, ὀλιγώτερον θὰ ἐξεπλήσσοντο.

Καθ' ἑκάστην ὁ βαρόνος διήρχετο ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ δάσους τῆς Βουλώνης ὥρας τινὰς εὐτυχεῖς, αἵτινες σπάνιαι εἶναι ἐν τῇ ζωῇ ἀρκούσι νὰ καλλύνωσιν αὐτήν.

Καθ' ἑκάστην ἐπίσης ἀνεκάλυπτε νέα πλεονεκτήματα ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς Γερμανῆς καὶ νέα θελήγητρα.

Ἡ καλλονὴ τῆς ἐρωμένης του ἐπνύζανε, κατέστη δὲ ἀπαστράπτουσα ἐν μέσῳ τῆς πολυτελείας ἐκείνης καὶ τῆς εὐημερίας, ἐν ᾗ ἡ Γερμανὴ ἀνεπατάννυτο ὡς ἀνθοδέσμη περιποιουμένη ὑπὸ εὐφυοῦς κηπουροῦ.

Πλησίον αὐτῆς ἐπὶ ἐν ἔτος καὶ πλέον ἀνεπαύετο ὁ βαρόνος ἐκ τῆς τύρβης τοῦ κόσμου καὶ ἐλησμώνει τὰς μερίμνας αὐτοῦ καὶ τὰς ὑποθέσεις, εἰς ἃς ἡσχολεῖτο τὴν πρωίαν μετὰ τῆς δραστηριότητος πνεύματος ἄνευ ὁρίων ἀπλήστου.

Οἱ μετὰ τῆς λατρευτῆς ἐκείνης γυναικὸς συνδέοντες αὐτὸν δεσμοὶ ἀντὶ νὰ χαλαρωθῶσι σὺν τῷ χρόνῳ, ἰσχυρότερον συνεσφίγγθησαν.

Ἡ ἐπιθυμία τῆς Γερμανῆς νὰ ζῇ μεμονωμένη καὶ ἄνευ ἐπιδείξεως, ἐγένετο σεβαστὴ τόσον, ὥστε οὐδεὶς ἐγνώριζε τὰς μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ βαρόνου σχέσεις.

Πλὴν μυστικῶν τινῶν ἐξόδων εἰς τὸ θέατρον, ἐν ἰσογαίῳ θεωρεῖω, σπανίων τινῶν περιπάτων εἰς τὸ δάσος καθ' ἃς ὥρας ἀπεσύρετο τὸ πλῆθος, ἐν κατακλείστῳ ὀχήματι, ἐκδρομῶν τινῶν ἐν τῇ ἐξοχῇ, ἡ Γερμανὴ ἐνεκλείετο ἐν τῇ ὑπ' αὐτῆς καλουμένῃ ὥρᾳ φυλακῇ.

Βαθμηδὸν ἐξφκειώθη τῇ χλυδῇ καὶ τῇ εὐμαρίᾳ, μόλις δ' ἐνεθυμεῖτο τὰς παρελθούσας αὐτῇ ἀτυχίας. Σπανίως καὶ ὅλως ἀορίστως ἀνεμνησθήκετο τῆς ὁδοῦ τοῦ Γύψου.

Καὶ αὐτὸν τὸν σύζυγόν της, περὶ οὗ δὲν ἤκουε τι πλέον, σχεδὸν τὸν ἐλησμόνησεν.

Ἐνίοτε μόνον ἐσκέπτετο τί νὰ ἀπέγεινεν οὗτος.

Ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸ μάθῃ.

Τὰ ἴχνη τοῦ ἀπωλέσθησαν.

Ἄλλως τε ὁ ἐραστής αὐτῆς δὲν τῇ εἶδε καίρῳ ν' ἀναμνησθῇ τοῦ παρελθόντος, τοῦθ' ὅπερ ἀπέκρυπτεν αὐτῷ.

Καθ' ἑκάστην καὶ νέας παρσκευάζε δι' αὐτὴν ἐκπλήξεις.

Ἐπλήρου αὐτὴν διὰ δώρων καὶ γενναίων δωριῶν, ὡς καὶ ἐκείνη ἐπλήρου αὐτὸν διὰ πλήρους τρυφερότητος καὶ θερμοῦ ἔρωτος.

Οἱ μῆνες παρήρχοντο δι' αὐτοὺς ὡς ἡμέραι, αἱ ἡμέραι ὡς ὥραι, ἐβαυκαλίζετο δὲ ἡ Γερμανὴ ἐν τῇ θελκτικῇ ἐκείνῃ ἀσφαλείᾳ, ὅτε ἀπροσδόκητα συμβεβηκότα ἐπῆλθον καὶ ἐτάραξαν τὴν εὐτυχίαν ἐκείνην, ἣτις ἐφαίνετο οὐδένα διατρέχουσα κίνδυνον.

[Ἐπεταί συνέχεια].

ΤΟΝΥ

ΚΟΜΗΣΣΑ ΔΕΛΑΣΕΡ

Μυθιστορία ΑΙΜΥΛΙΟΥ ΡΙΣΒΟΥΡΓ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

[Συνέχεια]

— Ἀς ἴδωμεν, κρούει ἡ δὲν κρούει τὴν θύραν; εἶπεν ἕτερος.

— Ἐάν εἶχε τὴν σάλπιγγα τῶν προγόνων του, διὰ τῆς ὁποίας ἀνήγγελλον τὴν παρουσίαν των ἐνώπιον κινήτης γεφύρας φεουδαλικοῦ τινος πύργου, θ' ἀνήγγελλε καὶ αὐτὸς ἤδη τὴν παρουσίαν του, εἶπε γελῶν ὁ κ. Σανζάκ.

— Ἐπιστρέφει, δὲν πρέπει νὰ προχωρήσῃ.

— Αὐτὸ εἶναι ἀτολμία δι' ἑνα ἀπόγονον γενναίων ἵπποτων, εἶπε σαρκαστικῶς ὁ κ. Σανζάκ.

Ὁ νέος ἐπανακάμψας ἤκουσε λεπτὰ σκώμματα, εἰς ἃ εὐφυῶς ἀπεκρίθη, γελῶν μετὰ τῶν φίλων αὐτοῦ.

— Μ' ὅλα ταῦτα, ἐπανελάβην ὁ ὑποκόμης, ἤκουσαμεν τὴν φωνήν, δὲν εἶδομεν ὅμως τὴν αἰοδόν.

— Ὡ! θὰ ἦναι κανὲν παιδίον! ὑπέλαβεν ὁ Ἀδριανός.

— Ποῖαν ἡλικίαν τῷ δίδεις;

— Δέκα ἢ δώδεκα ἐτών.

— Καὶ ὅμως, ἀγαπητέ, εἶσαι καταγορευμένος.

— Ὅχι ὅσον νομίζεις.

— Σὰς εἶδα ὅταν ἐμέλλετε νὰ διασκελίσετε τὸν τοῖχον.

— Ἐπροχώρησα ἐκ περιεργείας.

— Ὁ Γάστων ἐφρόντισε νὰ μᾶς εἴπῃ ὅτι ἀγαπᾶτε τὰς παρατόλμους ἐπιχειρήσεις.

— Ὅταν παρουσιάζονται, ναί.

— Αἶ, ἰδοὺ μία.

— Τὴν ἀφίνω εἰς σὰς, Σανζάκ.

— Ὡστε δὲν ἐπιθυμεῖτε νὰ ἱκανοποιησθε τὴν περιέργειάν σας;

— Ποσῶς.

— Γνωρίζομεν τώρα, κύριοι, ὅτι ἡ οἰκία κατοικεῖται, ἡ ὅτι τοῦλάχιστον εὐρίσκειται τις εἰς τὸν κῆπον· ὥστε δυνάμεθα νὰ παρακαλέσωμεν νὰ μᾶς ἀνοίξουν τὴν θύραν καὶ νὰ ζητήσωμεν κάτι διὰ νὰ δροσίσωμεν τὸν λάρυγγά μας.